

ΕΕΝΟΔΟΧΕΙΟ
«Η ΧΕΙΜΕΡΙΑ ΝΑΡΚΗ»

John Kelly

Laura Brenlla

Ο χειμώνας είχε μπει για τα καλά και ήταν
η ώρα που οι αρκούδες έπεφταν σε χειμερία
νάρκη μέχρι την άνοιξη, αλλά ο Αρκούδος
δεν μπορούσε να κοιμηθεί.
Η σπηλιά του ήταν γεμάτη από μικρά ζώα
που είχαν κουλουριαστεί γύρω του.
Το Ρακούν ροχάλιζε, ο Κάστορας στριφογύριζε
και το Κουνάβι ανέπνεε βαριά.

«Αρκετά πια! Δεν αντέχω
να με μεταχειρίζονται
σαν ένα γούνινο πάγημα!»
μουρμούρισε νευριασμένα
ο Αρκούδος.

Και τότε πήρε τη μεγάλη απόφαση και,
χωρίς να χάσει χρόνο, έκανε κράτηση
σε ένα πολυτελές ξενοδοχείο.

«Ουφ!» αναστέναξε
ο Αρκούδος, καθώς οδηγούσε.
«Επιτέλους, λίγη ησυχία!»

Το ξενοδοχείο ήταν ΤΕΡΑΣΤΙΟ και φανταχτερό -
όπως ακριβώς το μουστάκι του υπεύθυνου στην υποδοχή!
Ο Αρκούδος προσπαθούσε να πάρει τα μάτια του
από αυτό το φοβερό μουστάκι, αλλά μάταια!
«Τι ώρα θα επιθυμούσατε να σας ξυπνήσουμε, κύριε;»
ρώτησε ο ευγενέστατος υπάλληλος.
«Το πρωί της 1ης Μαρτίου, σας παρακαλώ»,
απάντησε ο Αρκούδος.

ΥΠΟΔΟΧΗ

ΤΙΜΕΘΩΝΟ

Ο γκρουμ οδήγησε τον Αρκούδο
στο δωμάτιό του. Πω πω!!! Ήταν
ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ από τη σπηλιά του!
«ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ ΖΩΗ!» μονολόγησε,
καθώς χοροπηδούσε στο κρεβάτι.

«Και τι πολλές λιχουδιές!»
φώναζε με ενθουσιασμό.
Αεν ήξερε ποια να πρωτοφάει,
οπότε τις έφαγε όλες...

... και για να χωνέψει,
ήπιε μπόλικο δροσερό
νερό.

Ο Αρκούδος απόλαυσε
ένα ζεστό μπάνιο
και δοκίμασε όλα
τα αφρόλουτρα!

Μετά στέγνωσε τη γούνα του,
βούρτσισε τα δόντια του...

... και χώθηκε κάτω απ' τα σκεπάσματα!
«Όλα είναι τέλεια», σκέφτηκε ενώ χασμουριόταν.
Τα βλέφαρά του βάρυναν, βάρυναν, βάρυναν
ώσπου...

ΜΠΑΜ
ΜΠΟΥΜ ΜΠΟΥΜ-ΜΠΟΥΜ
ΚΛΑΠ! ΚΛΑΠ! ΚΛΑΠ!

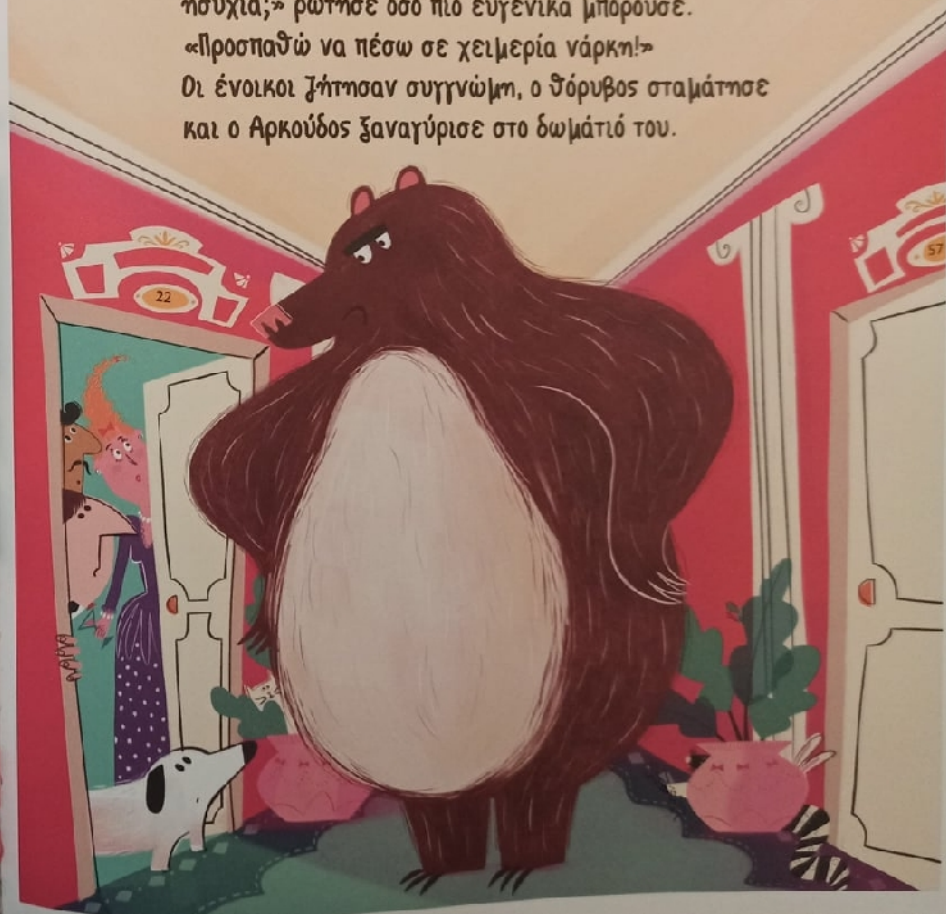
... ΔΕΝ αποκοιμήθηκε!
«Απίστευτο! Κάποιοι κάνουν πάρτι!
Χίλιες φορές το ΡΟΧΑΛΗΤΟ
του Ρακούν!»

Κατέβηκε βιαστικά τις σκάλες.

«Μπορείτε, σας παρακαλώ, να κάνετε λίγη
ησυχία;» ρώτησε όσο πιο ευγενικά μπορούσε.

«Προσπαδώ να πέσω σε χειμερία νάρκη!»

Οι ένοικοι ζήτησαν συγγνώμη, ο θόρυβος σταμάτησε
και ο Αρκούδος ξαναγύρισε στο δωμάτιό του.

Αλλά, όσο κι αν προσπαδούσε,
όσο κι αν στριφογύριζε στο κρεβάτι,
ήταν αδύνατον να αποκοιμηθεί!
«Μιμιμι!» σκέφτηκε. «Αυτό το κρεβάτι είναι
ΠΟΛΥ μαλακό για έναν τεράστιο αρκούδο,
σαν και μένα!» Έτσι, πήρε το μαξιλάρι του
και ζάτηωσε στη μοκέτα! «ΑΑΑΑχ! Τέλεια»,
μουρμούρισε καθώς προσπαδούσε να βολευτεί.
Αλλά και πάλι κάτι δεν πήγαινε καλά...

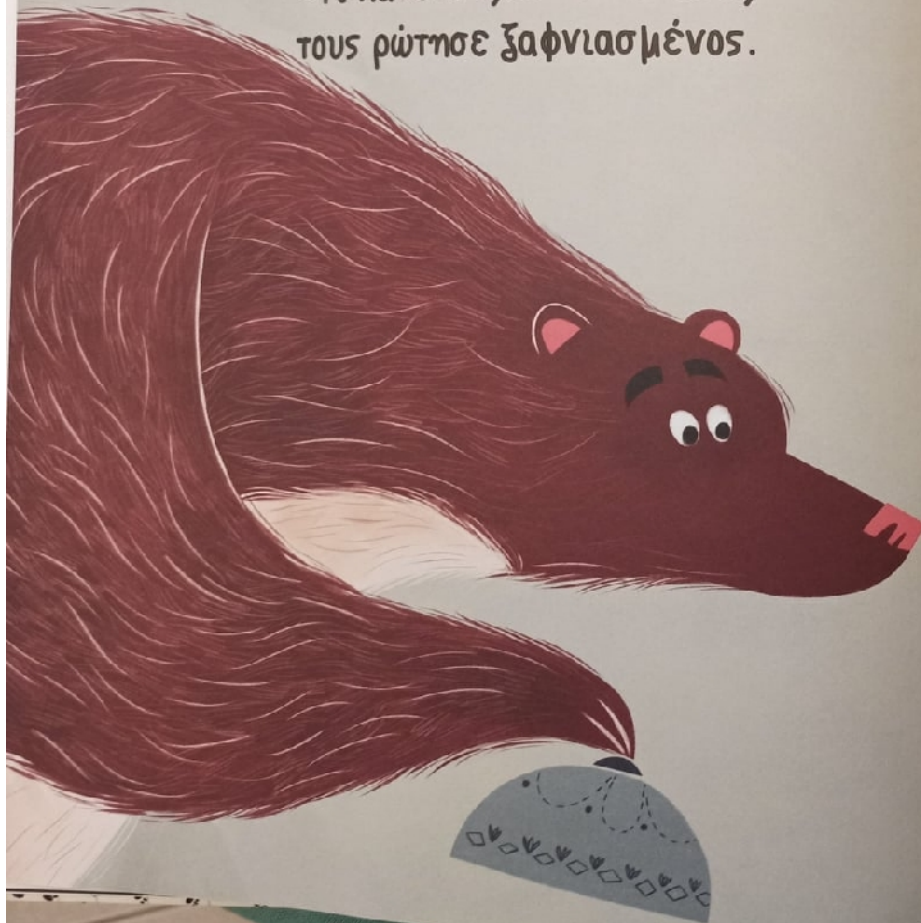
«ΠΕΙΝΑΩ!» είπε θριαμβευτικά.
«Και όπως είναι γνωστό,
νηστικό αρκούδι δεν κοιμάται!»
Έτσι, τηλεφώνησε στο εστιατόριο
του ξενοδοχείου και είπε:
«Σας παρακαλώ, φέρτε μου ΔΛΑ
τα φαγητά του καταλόγου σας!»

Λίγη ώρα αργότερα, χτύπησε η πόρτα.
Ήταν ο γκρουμ, ο οποίος έσπρωχνε
ένα καροτσάκι γεμάτο σκεπασμένους
δίσκους φαγητών. Ο Αρκούδος ένωσε
τα σάβλια του να τρέχουν. Αμέσως
σήκωσε το πρώτο καπάκι αλλιά,
αντί για ένα πεντανόστιμο πιάτο...

... είδε τους γούνινους φίλους του!
«Τι κάνετε όλοι ΕΣΕΙΣ εδώ;»
τους ρώτησε ζαφνιασμένος.

«Μας έλειψες!» του είπαν με μια φωνή.
«Αεν μας παίρνει ο ύπνος χωρίς εσένα!»

Μετά από λίγο, ο Αρκούδος βρέθηκε στη γνώριμη
στάση: όλα τα ζώα ήταν κουλουριασμένα γύρω του:
το Ρακούν ροχάλιζε, ο Κάστορας στριφογύριζε
και το Κουνάβι ανέπνεε βαριά, αλλά δεν τον ένοιαζε
πλέον, γιατί ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ είχε αποκοιμηθεί!

«ΘΑ ΣΚΑΣΩ ΑΠΟ ΤΗ ΖΕΣΤΗ!» φώναζε δυνατά.
«Αυτό το πάπλωμα είναι απίστευτα ζεστό!»
Πέταξε τα σκεπάσματα, άνοιξε το παράθυρο
και ένιωσε το αεράκι της νύχτας στο πρόσωπό του.
Σε λίγο δεν ζεσταινόταν πια, αλλά δεν νύσταζε κιόλας!

«Ίσως άμα δω λίγη τηλεόραση να νυστάξω»,
μουρμούρισε και άρχισε να αλλάζει κανάλια,
μέχρι που είδε μια ταινία με ζώα του δάσους
η οποία του έφερε μια νοσταλγική διάθεση.
Λες να του έλειπαν οι φίλοι του; Μπα...
Εκλείσε την τηλεόραση και πήγε για ύπνο.

Ο Αρκούδος ξάπλωσε στο κρεβάτι του
αλλά δεν μπορούσε να κοιμηθεί.
«Δεν το καταλαβαίνω», σκέφτηκε. «Είμαι
σε ένα πολυτελές ξενοδοχείο, χωρίς ροχαλητά,
χωρίς ένα σωρό ζώα στριμωγμένα γύρω μου,
αλλά ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΚΟΙΜΗΘΩ!!!»
Ένας παράξενος θόρυβος ακούστηκε μέσα
από την κοιλιά του και ένιωσε ένα ...κενό!

Και τότε ο Αρκούδος ήξερε ΑΚΡΙΒΩΣ
γιατί δεν μπορούσε να κοιμηθεί.

